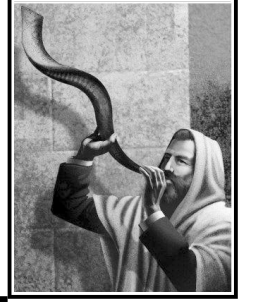

The Trumpet of the Seventh Angel

ஏழாம் தூதனின் எக்காளம்

1879 -1916 ஈ-பிரின்டஸ் தமிழாக்கம்
மலர் - 5. இதழ் - 1. ஜனவரி-பிப்ரவரி 2019

R5758

Human Works Vs Works of the new Creature

மனித வேலைகளும் புது சிருஷ்டியின் வேலைகளும்

“பிரியமானவர்களே, ...அதிக பயத்தோடும் நடுக்கத்தோடும் உங்கள் இரட்சிப்பு நிறைவேறப் பிரயாசப்படுங்கள். ஏனெனில் தேவனே தம்முடைய தயவுள்ள சித்தத்தின்படி விருப்பத்தையும் செய்கையையும் உங்களில் உண்டாக்குகிறவராயிருக்கிறார்.” பிலிப்பியர் 2:12,13

நமது தலைப்பு வசனம் உலகத்திற்கு கொடுக்கப்பட்ட ஒரு எச்சரிக்கை அல்ல. அப்போஸ்தலர் சாதாரண மனிதர்களை தங்களது இரட்சிப்புக்காக பிரயாசப்படும்படி தூண்ட இந்த எச்சரிக்கை கிறிஸ்துவின் சபைக்கு மட்டும் தான். ஏனெனில் பரிசுத்த பவுல் “சகோதரர்களே” என்று அவர்களை அழைக்கிறார். வேத சாஸ்திரிகளுக்கு இந்த புத்திமதி மிகவும் விசித்திரமாக இருக்கிறது. ஏனெனில் ஒருவர் கர்த்தருடைய ஜனங்களில் ஒருவராக ஆனவுடனேயே இரட்சிக்கப்பட்டவர் என்பது பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட நம்பிக்கையாக இருக்கிறது. இதன் ஒரு பகுதியை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறோம். “நம்பிக்கையினாலே நாம் இரட்சிக்கப்பட்டிருக்கிறோம்.” ஆனால் உண்மையான இரட்சிப்பை இன்னும் நாம் அடையவில்லை. முதலாம் உயிர்த்தெழுதலின் “மறுபுத்தை” அடையும் வரை நாம் அதை அடைய முடியாது. அதுவரை நம்மைப்பற்றிய தேவனுடைய சித்தத்தை அடைவதற்காக விசுவாசத்துடன் பின்பற்ற நாடுவதிலிருந்து நாம் விலகிப் போகலாம், விசுவாசத்தை விட்டு மாறிப்போகலாம். விசுவாசத்தைவிட்டு விலகிப் போகக்கூடியது எப்பொழுதும் நடக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. பரம அழைப்பான இந்த இரட்சிப்புக்கு, குணலட்சண அபிவிருத்தியின் மூலம் பிரயாசப்படவேண்டும்.

குறிப்பிட்ட குணலட்சணங்கள் அவரது பரிசின் உயர்ந்த ஸ்தானத்தை, கிருபை மற்றும் உயர்த்துதலின் பிரதான இடத்தை, அவரது சொந்த தெய்வீக சுபாவத்தில் பங்கு பெறுதலை அடையும் என்று தேவன் வாக்குத்தத்தம் செய்திருக்கிறார். குறைவான கனத்திற்குரிய பாத்திரங்களாக மற்றவர்கள் கொஞ்சம் தாழ்வான இடத்தை அடைவார்கள் என்று வேத வாக்கியங்கள் கூறுகின்றன. (2தீமோ.2:20,21) ஆகையால் கொடுக்கப்பட்டவைகளில் உயர்ந்ததை, தேவனுக்கு பிரியமானதை, நமக்கும் உயர்ந்ததாக இருக்கக்கூடியதை அடைய நாம் ஜாக்கிரதையாக, விழிப்பாக இருக்கவேண்டும். கர்த்தருடன் உடன்படிக்கைக்குள் நுழைந்தவர்கள், தெய்வீக நிலையிலோ அல்லது அதற்கு அடுத்த நிலையிலோ ஆவிக்குரிய சுபாவத்தை அடைய வேண்டும். இல்லையென்றால் அவர்கள் எல்லாவற்றையும் இழந்து இரண்டாம் மரணத்தில் மரிப்பார்கள். தெய்வீக சுபாவத்தை அடைவதற்கான நமது அழைப்பின் ஒரே நம்பிக்கைக்கு நாம் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறோம். சுவிசேஷ யுகத்தில் வேறு எந்த அழைப்பும் கொடுக்கப்படவில்லை.

நமது இரட்சிப்புக்காக நாம் கிரியை செய்யவேண்டும் என்கிற இந்த எச்சரிக்கை, “ஒருவரும் பெருமை பாராட்டாதபடிக்கு இது கிரியைகளினால் உண்டானதல்ல” என்ற பவுலின் இன்னொரு அறிக்கைக்கு மாறாக இருக்கிறது என்று கேள்வி எழுகிறது. நாம் இல்லை என்று பதிலளிக்கிறோம். மரணத்திலிருந்து நமது இரட்சிப்பானது, முழுவதுமாக விசுவாசத்தினாலேயாகும். தேவனுக்கு முன்பாக நாம் நீதிமானாக காண்பிப்பதற்குரிய கிரியை நடப்பிக்கும் சந்தர்ப்பம் மனிதனாக நமக்கு இல்லை. தேவனுடைய குடும்பத்திற்குள் நாம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் வரை நாம் செய்யும் எந்த வேலையும் ஏற்புடையதல்ல. பரிபூரணராயிருக்கக்கூடிய தேவனுக்கு அபூரணமான வேலையாயிருந்தாலும் வேறு எதுவாக இருந்தாலும் அவருக்கு பிரியமானதல்ல. ஆனால் நாம் கிரியைகளினாலல்ல, விசுவாசத்தினால் நமது பாவங்களுக்கான மன்னிப்பை பெற்று, அர்ப்பணத்தினாலும் ஆவியின் ஜெனிப்பித்தலினாலும் தேவனுடைய குமாரர்களான பிறகு, தேவனுக்கு பிரியமான வேலையை செய்வதற்குரிய காலம் வருகிறது. ஏனெனில் அப்பொழுது தேவனுடைய குடும்பத்தில் அங்கத்தினராக இருக்கிறோம். மேலும் இந்த ஜெனிப்பித்தலினால் நமக்குள் இருக்கிற பரிசுத்த ஆவி தன்னை காண்பிக்கவும் சில வேலைகளை செய்யவும் இப்பொழுது சந்தர்ப்பம் பெறுகிறது. வேறு வார்த்தைகளில் சொல்வோமானால், ஒரு அபூரண மனிதனாக நமது இரட்சிப்புக்காக கிரியை நடப்பிக்க முடியாது. ஆனால் ஒரு புது சிருஷ்டியாக இதைச் செய்ய முடியும். (பிலி. 4:13)

வேலையில் நமது பங்கு

ஒரு குழந்தையானது தனது அங்க அசைவுகளை பெறும்வரை எப்படி பலம் பெறாதிருக்கிறதோ, அதே போல புது சிருஷ்டியானது அதன் ஆரம்பத்தில் சுறுசுறுப்பாக இருக்கவோ, பலம் மற்றும் குணலட்சணத்தில் அபிவிருத்தி அடையாமலோ இருக்கிறது. நமது அர்ப்பணத்தின்போது, கர்த்தரால் நாம் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்போது நாம் பரிசுத்த ஆவியைப் பெறுகிறோம். ஆனால் இந்த புது சிருஷ்டியின் வித்து, நீண்ட நாட்களுக்கு அமைதியாக இருக்க முடியாது. அது உணவினாலும் சத்துள்ள ஆகாரத்தினாலும் வளர வேண்டும். ஆரம்பத்தில் நாம் “புதிதாய்ப் பிறந்த குழந்தைகளைப் போல திருவசனமாகிய களங்கமில்லாத ஞானப்பாலின்மேல் வாஞ்சையாயிருக்கிறோம்.” புது

சிருஷ்டியாக நாம் பயிற்சி செய்வதன் மூலம் நாம் பலம் பெறுகிறோம். ஆனால் புதிய ஜீவனை நம்மில் ஆரம்பிப்பவர் தேவனே. நமது ஆராய்ச்சியெல்லாம் நம்மை புது சிருஷ்டியாக மாற்றாது; நமது கிரியைகளும் நம்மை புது சிருஷ்டியாக மாற்றாது. இவைகளெல்லாம் நம்மை தேவனுடைய குடும்பத்திற்குள் கொண்டு வராது. கர்த்தராகிய இயேசுவின் மூலம் நாம் அவரது குடும்பத்திற்குள் வந்த பிறகுதான், இந்த நல்ல வேலைகள் காண்பிக்க ஆரம்பிக்கும்.

புது சிருஷ்டியானது தனது பழைய சரீரத்தை எடுத்துக் கொண்டு அதை தனது வேலைக்காரனாக்குகிறது. பழைய சரீரமானது ஒரு பலியாக கொடுக்கப்பட்ட பிறகு, சட்டப்பிரகாரம் அது மரித்திருக்கிறது, ஆனால் நாம் போதுமான அளவு விருத்தியடைந்து, உயித்தெழுதலின் சரீரத்தை பெறுமளவும், இங்கு நமது கிரியை செய்து முடிக்கப்படும் வரைக்கும், புதிய சரீரத்தின் உரிமையாக பழைய சரீரத்தைப் பெற்றிருக்கிறது. இந்த அபூரண, பழைய சரீரத்தை நாம் பெற்றிருப்பதினாலேயே, நாம் மாம்சத்தில் இருக்கும் வரை கிறிஸ்துவின் நீதியின் வஸ்திரத்தை அணிய வேண்டிய அவசியத்தில் இருக்கிறோம்.

புது சிருஷ்டியானது அதன் பழைய சரீரத்தை வசப்படுத்தி மென்மேலும் அதை கட்டுப்படுத்துகிறது. இது நம்மிடத்தில் வெளிப்படுத்துவதைக் காட்டிலும், நமது அண்டை வீட்டார், நண்பர்கள் மற்றும் நமது சகோதரர்களிடம் அதிகமாக வெளிப்படுகிறது. பிதாவானவர் கிறிஸ்து மூலமாக நம்மில் புது சிருஷ்டிக்காக கிரியை செய்கிறார். மேலும் நாம் ஒரு புது சிருஷ்டியாக மாம்சத்தைக் கட்டுப்படுத்தி பயிற்சி செய்வதால், நாம் பலம் பெறுகிறோம். அப்போஸ்தலர் கூறுவது போல, இப்படியாக நாம் தேவனுடைய பிரியமான குமாரனுடைய சாயலுக்கு மென்மேலும் ஒப்பாகிறோம். “தேவனே தம்முடைய தயவுள்ள சித்தத்தின்படி விருப்பத்தையும் செய்கையையும் நம்மில் உண்டாக்குகிறவராயிருக்கிறார்.” இப்படியாக நாம் சித்தம் கொண்டு, கிரியை செய்து நமது இரட்சிப்பை நிறைவேற்றுகிறோம். இங்கே அப்போஸ்தலர் சுபாவ மனுஷனைப் பற்றி பேசாமல், “பிரியமான” வகுப்பாரைப் பற்றி பேசுகிறார். நாம் தேவனுடைய குமாரர்கள் என்பதையும், அவரது சித்தத்தை நம்மில் நிறைவேற்ற கிரியை செய்து கொண்டிருக்கிறார் என்பதையும் நாம் இப்பொழுது அறிய வேண்டும் என்று அவர் விரும்புகிறார் என்பதை அப்போஸ்தலர் விவரிக்கிறார்.

தேவனுடைய பங்கு ஒரு பெரிய வேலை

நாம் கிறிஸ்துவுக்குள் வருவதற்கு முன்னரே நமக்காக தேவன் செய்த வேலை இருக்கிறது. அது மகா பெரிய முக்கியமான வேலை. அந்த வேலை கர்த்தராகிய இயேசுவின் தியாக பலியின் மூலம் நம்மை விலைக்கு வாங்கியது ஆகும். இந்த ஏற்பாட்டை நமக்கு அறிய பண்ணியதுமாகும். நமது வாழ்க்கையின் சந்தர்ப்பங்கள் மற்றும் நிகழ்வுகள் மூலம், ஒரு அர்ப்பணத்தின் மூலமாக அவரது பிள்ளைகளாகும்படியான வழியை நமக்கு காண்பித்தார். இதெல்லாம் தேவனுடைய வேலை. அழைத்து இழுத்துக்கொள்வதுபற்றி வேதம் கூறுகிறது. “என்னை அனுப்பின பிதா ஒருவனை தன்னிடத்தில் இழுத்துக் கொள்ளாவிட்டால் ஒருவனும் என்னிடத்தில் வரான்” என்று ஆண்டவர் கூறுகிறார். இழுப்பவர் பிதா, ஆனால் வழி குமாரன், பிறகு “பரம அழைப்புக்காக” நாம் அழைக்கப்படுகிறோம். கர்த்தரின் நிபந்தனையின் பேரில்

நாம் அழைப்பை ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு, நம்மில் செய்யப்படவேண்டிய ஒரு பெரிய வேலை இருக்கிறது. தேவன் இந்த வேலையைச் செய்கிறார்.

அப்போஸ்தலர் இந்த வகுப்பாரைச் குறித்து ஓரிடத்தில் கூறுவதாவது: “நாம் தேவனுடைய செய்கையாயிருக்கிறோம்.” இவர்களைப் பற்றி இயேசு கூறுவதாவது: “நானே திராட்சை செடி, நீங்கள் கொடிகள்.” பிதா திராட்சைத் தோட்டக்காரர். அதிக கனிகளை கொடுக்கும்படி திராட்சைக் கொடியை அனைத்து தேவையான அனுபவங்களையும் கொடுத்து அவரே சுத்தம் பண்ணுகிறார். புது சிருஷ்டியாக நமது தகுதியை அபிவிருத்தி செய்வதற்கும், நாம் எதற்கு தகுதியுள்ளவர்களாவோம் என்பதை நிரூபிப்பதற்கும் நம் அனைவருக்கும் சுத்தம் பண்ணுதல் அவசியமாக இருக்கிறது.

ஆகையால் தேவனுடைய வேலை நம்மில் அபிவிருத்தி அடைகிறது. அவர் உலகத்தின் மூலமாகவும் சகோதரர்கள் மூலமாகவும், வாழ்க்கையின் அனைத்து பல்வேறு விதமான அனுபவங்கள் மூலமாகவும் மற்றும் அவரது விலையேறப்பெற்ற அவரது வாக்குத்தத்தங்கள் மூலமாகவும் அவர் வேலை செய்கிறார். நாம் தேவனை நேசிக்கிறதற்கு தக்கதாக நமது அனுபவங்களின் மூலம் நாம் நன்மையை பெறுகிறோம். “அவருடைய தீர்மானத்தின்படி அழைக்கப்பட்டவர்களாய்த் தேவனிடத்தில் அன்பு கூறுகிறவர்களுக்கு சகலமும் நன்மைக்கு ஏதுவாக நடக்கிறதென்று அறிந்திருக்கிறோம்.” இதை நாம் அறிந்தால், கீழ்ப்படிதலின் ஆவியை பெற்று, நமக்கு வருகிற அனைத்தையும் நாம் நம்புவோம். கர்த்தர் அவரது வார்த்தைகளின் மூலம் ஆகாரம் அளிப்பதை தொடர்கிறார். நமது முன்னேற்றம் என்பது, கிருபையில் வளர்வதிலும் அறிவில் வளர்வதிலும், தேவனுடைய சாயலுக்கு ஒப்பான குணலட்சணத்தில் படிப்படியாக வளர்வதிலும் இருக்கிறது. இப்படியாக அவர் தம்முடைய தயவுள்ள சித்தத்தின்படி விருப்பத்தையும் செய்கையையும் அவருடைய பிள்ளைகளில் உண்டாக்குகிறார். அவரது நல்ல விருப்பம் என்ன என்பதை அதிகமதிகமாக நமக்கு அவர் காண்பிக்கிறார். தேவனுடைய சித்தம்; தேவனுடைய சிந்தை என்ன என்பதை தேவனுடைய பிள்ளையாகிற ஒருவன் அர்ப்பணம் செய்தபோது உணர்வதைக் காட்டிலும் பிற்காலத்தில்தான் அதிகமாக உணர்கிறான். அவன் நெருக்கமான வழியில் நுழையும்போது காரியங்களை காண்பிப்பதைக் காட்டிலும் பின்னர் முற்றிலும் வேறுவிதமாக அதை காணும்படி ஆகிறான்.

கர்த்தர் தமது பல்வேறு அருள்பாலித்தலின் மூலமாக நம்மில் அவர் கிரியை செய்கிறார். நாமே இந்த போஷாக்கின் மதிப்பை உணர்ந்து புது சிருஷ்டிக்காக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். இதன் மூலம் நாம் குணலட்சணத்தில் பலமடைந்து இப்படியாக ராஜ்யத்திற்கு, கனம், மகிமை, சாகாமைக்கு தயாராகுவோம். கர்த்தர் அங்கீகரிக்கும்படியாக இந்த குணலட்சணங்களை நாம் பெறவில்லையென்றால் இந்த மகா ஆசீர்வாதங்களும் கனங்களும் நமக்கு நிச்சயமாக கொடுக்கப்படமாட்டாது. நாம் நினைவு கூற வேண்டும் என்று அப்போஸ்தலர் நமக்கு புத்தி சொல்கிறதாவது: சாதகமற்ற சூழ்நிலைகளை ஜெயங்கொள்ளவும், மாம்சீக பலவீனங்களுக்கு எதிராகவும் ஒரு புது சிருஷ்டியாக எந்த அளவுக்கு நீங்கள் போராடியிருக்கிறீர்கள்? உங்கள் குணலட்சணத்தில் கிறிஸ்துவின் சாயலில் முழுமையாக அபிவிருத்தியடைந்திருக்கிறீர்களா?